

**КРИВИЧНО ДЕЛО ИЗ ЧЛАНА 348,
СТАВ 4. У ВЕЗИ СТАВА 1. КЗ**

Објекат радње извршења кривичног дела из чл. 348. КЗ – а јесу оружје и експлозивне материје што произилази из самог назива овог кривичног дела – недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја. Овом одредбом закона законодавац је санкционисао више алтернативно постављених радњи извршења кривичног дела из чл. 348. КЗ – а које су усмерене ка објекту извршења кривичног дела, тј. ка оружју и експлозивним материјама, па је тако прописао и да ће се казнити затвором од 2 до 12 година онај ко неовлашћено носи предмете који су објекат радње извршења овог кривичног дела.

Из образложења:

Пресудом Вишег суда у Смедереву К. бр. 169/10 од 8. октобра 2010. године окр. С.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиства из члана 113. КЗ – а у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 148. став 4. КЗ – а и пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од ових кривичних дела осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 14 година уз урачунавање притвора.

Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног са свих законских разлога, истичући између осталог да у радама окривљеног не стоје елементи кривичног дела из члана 348, став 4. КЗ–а, имајући у виду да после измена и допуна КЗ–а 11. септембра 2010. године ношење пиштоља за које постоји одобрење надлежног државног органа да се набави и држи не представља радњу кривичног дела из члана 348. став 4. КЗ–а већ евентуално прекршај.

Жалбени наводи браниоца у овом делу по налажењу Апелационог суда су неосновани.

Кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. КЗ–а спадају у групу кривичних дела против јавног реда и мира, дакле заштитни објекат ове групе кривичних дела јесу јавни ред и мир.

Како то из самог назива кривичног дела из члана 348. КЗ–а произилази, објекат радње извршења овог кривичног дела јесу оружје и експлозивне материје и законодавац у самој одредби која има више ставова различито санкционише поједине алтернативне радње извршења које су усмерене ка том објекту извршења, па тако прописује и казну затвора од 2 до 12 година уколико је радња извршења недозвољено ношење објекта радње извршења.

Имајући у виду да је санкционисана неовлашћена израда, продаја, набављање, размена или ношење оружја и експлозивних материја то истовремено значи да постоји и овлашћени облик ових радњи и управо Закон о оружју и муницији уређује овлашћени начин набављања, држања, ношења, промета, превоза, поправљања и преправљања оружја, делова за оружје и муницију и Министарство унутрашњих послова у законом предвиђеној процедури издаје одобрења за набављање и ношење оружја и муниције у смислу одредби члана 6,7, 11-б Закона о оружју и муницији, с тим што је посебно одредбом члана 5. став 3. Закона о оружју и муницији предвиђено да је забрањено ношење оружја за личну безбедност, а што се у конкретном случају односи и на пиштољ који је окривљени С.Р. неовлашћено носио са собом, без дозволе надлежног органа за ношење пиштоља.

Имајући ово у виду супротне жалбене наводе браниоца окривљеног Апелациони суд је оценио као неосноване.

(Пресуда Вишег суда у Смедереву К. бр. 169/10 од 18. новембра 2010. године – пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 27/11 од 8. фебруара 2011. године).

*Аутор сентенце: Соња Манојловић,
судија Апелационог суда у Београду*